

Meester Eckhart

*'Het eigenlijke leeft in het binnenste van de ziel.
Daar zijn alle dingen voor jou tegenwoordig,
innerlijk levend en zoekend
en op hun best en in hun zuiverste vorm.
Waarom bespeur je daar niets van?
Omdat je er niet thuis bent.'*

Meester Eckhart (1260-1327)

IX. Agenda

- 07 okt 19.30 u 'Adempauze' in de Paaskerk tot 20.00u ook op de overige woensdagen in oktober. Zie pg. 11
- 14 okt 09.30 u Schoon maken van de Maria Koninginkerk
- 26 okt 20.00 u In gesprek met Veertig-plussers, in 'De Sleutel' te Soest

*De Herfst heeft zijn
intrede gedaan*

'MARIA BOODSCHAP'

Kerkblad Maria Koningin Geloofsgemeenschap Baarn,
behorend tot de HH. Martha & Maria Parochie

oktober - 2020

Colofon

Noodsituatie:

Voor dringend geestelijke hulp
T: 035-6035518

Adres:

Geloofsgemeenschap Maria Koningin
Maatkampweg 18, 3742 XM Baarn
T: 035-5413470 E:mkp@hetnet.nl Web:
www.marthamaria.nl/mariakoningin

Secretariaat

Woensdags geopend van 9.30-11.30 u.
zij-ingang kerk gelegen aan de Bremstraat

Bankrekeningnummers en kerkbijdrage:

ING: NL53 INGB 0000 20 87 80, of
Rabo: NL16 RABO 0304701599, t.n.v. Martha
& Maria-Maria Koningin, Baarn.

Reserveringen kerkruintes:

Mob: 06-45008086
E-mail: sjef.van.dijk@hotmail.com

Redactie:

Jan Moonen, Gerda Vesters, Philip Witte
Kopij naar Gerda Vesters,
T: 035-5412177 Mob: 06-53548260
E: gerdavesters19@kpnmail.nl
Inleveren kopij: zie pagina 2

Pastorale Bezoekers Maria Koningin

Anneke van Kuik T: 035 - 54 17 476
Riet van Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Vervoer nodig om naar de kerk te gaan ?

Dan kunt u bellen naar:

Wim Jongmans T: 035 - 53 82 422
Lucie Voerman T: 035 - 54 22 667
Gerda Vesters T: 035 - 54 12 177
Riet v. Wanrooij T: 035 - 54 17 556
Willemien Witte T: 035 - 54 12 800

Vieringen in oktober zijn om 10.30 uur

(tenzij anders vermeld)

04 okt 27ste z.d.h.j. Fam.viering
Franciscusviering **Voorgangers:**
Veronica Selleger en Jeannette
Verburg met klein-Fam. koor
o.l.v. Hans Verburg

Jes. 5, 1-7, Fil. 4, 6-9, Mat. 21, 33-43

11 okt 28ste z.d.h.j. **10.30 uur**
Vriendschapsviering met leden
Paaskerk in Maria Koninginkerk
Voorgangers:

ds. Christine van den End en Cecile
Maagdenberg, Met muzikale
ondersteuning o.l.v.

Kees de Bruijn, cantor Paaskerk
Jes. 25, 6-10a, Fil. 4,12-14+19-20,Mat.22-14

18 okt 29ste z.d.h.j. **11.00 uur**
Eucharistie viering

Voorganger: Frans Zwarts

Jes. 45, 1+4-6,1 Tess. 1, 1-5b, Mat. 22, 15-21

25 okt 30ste z.d.h.j. Mariaviering,
Voorganger: Sjef van Dijk

Ex. 22, 20-26,1 Tess. 1, 5c -10,Mat.22, 34-40

01 nov **Feest van Allerheiligen**
Eucharistie viering Voorganger:

Wil Veldhuis *Apok. 7, 2-4, 9-14,1 Joh.
3, 1-3, Mat. 5, 1-12a*

02 nov **Allerzielen 19.30 uur**
Gebedsviering. Info komt in
novembernummer.

'Maria Boodschap' novem-
ber 2020 verschijnt rond 28
oktober 2020. Kopij blad
Maria Boodschap vòòr 18
oktober 2020 in Word per E.
naar:

gerdavesters19@kpnmail.nl
T: 035 – 54 12 177 / M: 06-
53548260

-2-

Bij de afbeelding op de voorpagina:

door Philip Witte

Afbeelding 'De Zaaister' is gemaakt door: Adriaan Herman de Gouw.
Hij schilderde in de eerste helft van de vorige eeuw en was een van de
illuministen voor wie het licht een belangrijke rol speelde. Het doel
daarvan was om het schilderij meer te laten uitbeelden dan het 'gewone'.
Willem Barnard wijdde daar een gedicht aan: 'Een zaaier ging uit om te
zaaien'.

Wij geven hier de laatste twee coupletten. Daarin wordt ook benadrukt
dat het zaad moet sterven (afzien van het pure eigen belang) om te leven.
Het artikel van Philip gaat ook over 'Overleven in verbondenheid'.

*Er is geen verwachting van leven,
tenzij de dood van het zaad;
we moeten de aarde vergeven
dat zij ons sterven laat.*

*O, zaaier, ga uit om te zaaien,
de kiem waaruit leven ontstond,
zo wiid als de winden waaien
en maak ons tot moedergrond !*

De verdere inhoud van dit oktober 2020 nummer:

- I. Overweging van Cor van der Sluis : 'Houvast'
- II. Philip Witte schrijft verder het vierde en tevens het laatste deel
over de Schepping. Dit keer als titel: 'Kies toch voor het leven op
deze aarde in verbondenheid met al wat leeft'.
- III. Liturgie, over 4 oktober Franciscus Fam. Viering, 11 oktober
Vriendschapsviering in de Maria Koninginkerk en **18 oktober**
Eucharistieviering met Frans Zwarts aanvang: 11.00 uur.
- IV. Wim Jongmans blikt terug en vooruit in: Uit de Locatieraad.
- V. Diaconie: Paus Franciscus roept gelovigen op voor steun aan de
medemens in het kader van Wereld Missiezondag op 18 oktober
- VI. Geraakt zijn door: Drie tips om te blijven bidden en een gedicht van
Meester Eckart
- VII. Agenda

~~~~~

**'op 20 september ging pastor Wil Veldhuis voor in de
viering. en hield daar een overweging die heel veel
mensen graag nog eens terug wilden lezen. Deze
overdenking wordt in de volgende Maria-Boodschap
geplaatst..'**

I. Overweging

‘Houvast’

door Cor van der Sluis

In de pers verschijnen steeds meer resultaten van onderzoeken naar het effect van de Corona crisis op het individueel welzijn en mogelijke maatschappelijke effecten. Het is een complex vraagstuk waar geen eenduidige oplossing voorhanden is. Het vraagt improvisatievermogen en een perspectief op de toekomst. De Corona crisis komt nog eens bovenop de al grote vraagstukken als het vluchtelingen vraagstuk, de klimaat problematiek en het politieke klimaat dat lijkt te verharderen, de tweedeling in de maatschappij, het vraagstuk van de maatschappelijke en sociale integratie en ook nog eens de snel toenemende werkloosheid. Het vraagt van ons als individu je in die complexe wereld staande te houden, voor velen geen gemakkelijke opgave.

Een ding is voor mij zeker je kunt het niet alleen en je hebt perspectief nodig, hoop en vertrouwen op een betere toekomst die er wellicht anders uit zal zien dan we gewend waren. Waar welzijn hoger staat genoteerd dan welvaart. De kunst is de positieve ontwikkelingen en signalen met elkaar te duiden en vast te houden. Leven met risico's is een gegeven en angst voor de toekomst is er ook en mag er zijn.

Individualisering, het gebod van zelfredzaamheid en de onbeteugelde vrijheid van het kapitalisme is niet de oplossing gebleken voor een rechtvaardige samenleving met kansen voor iedereen. Een testcase voor eerlijk delen zal volgend jaar zijn, wanneer er naar verwachting een vaccin is tegen het Corona virus. Kopen de rijke landen alle vaccins op voor eigen bevolking of zijn we in staat de beschikbare capaciteit te verdelen over de wereldbevolking.

Bij kansen denk ik nu vooral aan de jongeren. Als ik de publicaties mag geloven heeft een groot deel van de jongeren psychische klachten door de Corona crisis. Er is bij hen onzekerheid over het krijgen en behouden van een baan, het kunnen huren of kopen van een woning, de oplopende werkdruk gecombineerd met de zorg voor een jong gezin. Dan juist is behoefte aan contacten en afleiding en het gebrek daaraan zorgt voor stress en moedeloosheid. Het is beslist geen aanstellerij. We moeten de jeugd een steun in de rug geven. Op landelijk niveau, maar zeker ook in onze directe omgeving. Dat laat onverlet de aandacht voor kwetsbare eenzame ouderen.

Maar wat is de weerslag op jongeren bij hun sociale en maatschappelijke ontwikkeling. Niet alleen ouderen hebben behoefte om hun kleinkinderen te knuffelen, maar zeker ook de kleinkinderen die je moet afweren wanneer ze op je afstormen voor een knuffel of een stoeipartijtje.

En de behoefte van onze tieners en jong volwassenen?

Juist in tijd van crises is de rol van de kerk belangrijk in de samenleving. Staat zij midden in die samenleving of aan de rand ervan en wat heeft ze te bieden?

Ik denk dat zij zeker wat te bieden heeft. Zij heeft in haar kern de bood-

schap van geloof, hoop en liefde. Zij bestaat vanuit een bron van inspiratie en spiritualiteit. Laten zien dat die boodschap werkt kan in kleine kring als een steen in de vijver. Het vraagt dat ik uit mijn comfort zone stap en anderen onbevooroordeeld tegemoet tred, wetende dat teleurstelling, angst en onzekerheid erbij horen. Maar door standvastig te zijn en bij mezelf te blijven en soms te zwijgen in plaats van te oordelen zet ik wel een stap, wetende dat leven met onzekerheid en risico's een gegeven is. Dat accepteren geeft mij houvast, naast het Woord van de Eeuwige als inspiratiebron met als leidend motief: “De Naaste is als Jij”.

II. Schepping -4-

door Philip Witte

Kies toch voor het leven in verbondenheid met al wat leeft

In de vorige afleveringen heb ik geprobeerd iets te schrijven over ons huidige wereldbeeld in vergelijking met de Bijbelse verbeelding van de schepping. In de versie van de Bijbel heeft God (een macht die opereert vanuit de hemel) ongeveer 5000 jaar voor de beschrijving de wereld en het leven geschapen. Die schepping zal zo blijven totdat God er een einde aan maakt bij het ‘Laatste oordeel’. God had er misschien wel een paradijs van kunnen maken, maar dat waren de mensen niet waard en dus moesten zij met pijn en moeite in leven zien te blijven.

Daartegenover staat het moderne wereldbeeld: ooit ontstond (uit het niets?) de materie en daarmee energie en de ontwikkeling van het heelal in ruimte en tijd. Na ongeveer tien miljard jaar ontstaat op een minuscuul bolletje het leven in de vorm van eenvoudige cellen. Een miljard jaar later begon de evolutie, want de cellen gingen samenwerken en daaruit ontstonden organismen, die zich steeds verder ontwikkelden. Nog maar pas geleden komt de ‘homo sapiens in het vizier als het (voorlopige?) hoogtepunt van de evolutie.

Die mens is - net als de dieren waaruit hij voortkomt – samengesteld uit miljarden cellen, die met elkaar samenwerken. Elke cel beschikt over een hoeveelheid informatie gelijk aan een twaalfdelige encyclopedie. In de tijd dat u dit leest, doen die cellen allemaal hun werk en er zijn duizenden cellen bijgekomen en anderen afgestorven. En dat gaat allemaal goed met de nodige ups en downs totdat we doodgaan. Dat is toch eigenlijk indrukwekkender dan het Bijbel verhaal. De vraag is natuurlijk wel: is er een plaats voor God in dit geheel? Dit artikel is bedoeld om samen na te denken over deze vraag.

‘Loslaten’ Deze afbeelding is een symbool voor de wisselwerking tussen het kunnen loslaten van het eigen ik om verbonden te kunnen zijn met een ander of het andere.

De strijd om het bestaan

We hebben in de vorige aflevering gezien, dat de motor achter de evolutie theorie van Darwin is: 'the survival of the fittest'. Maar wat betekent dat? Is dat het recht van de sterkste. Van de politieke potentaten en de bazen van de markteconomie? We zagen ook, dat je dat op twee manieren kunt uitleggen. Je kunt 'het overleven van de best toegeruste in de strijd om het bestaan' zien als een strijd van een persoon of van een groep om te leven ten koste van anderen. Wij hebben die neiging met onze geboorte meegekregen. Daar hebben we onder andere onze milieu crisis aan te wijzen.

Maar ook een andere neiging heeft zich verankerd in onze genen en is zeker zo belangrijk als het gaat om de evolutie van het leven. Het is het streven naar verbondenheid. Zonder die verbondenheid kunnen we niet leven. Ons lichaam is een voorbeeld van een evolutie, die geleid heeft tot een samenwerking en verbondenheid van miljoenen kleine deeltjes. Dat verlangen naar verbondenheid heeft ook zijn beperkingen als het gaat om **wij** (de familie, de stam, het land, de club, de kerk, enz.) tegen **zij** (de anderen). Zie o.a. Trump, Baudet, het nationalisme en de beide wereldoorlogen, de huidige stammenoorlogen enz. De 'anderen' worden tegenstanders en moeten worden uitgeschakeld. De negatieve kant van de evolutie kan ook positieve gevolgen hebben. Dat zie je aan de corona crisis. Een akelig klein virusje, door de evolutie aangeleverd, legt de halve wereld plat. Toch levert het ook een positief gevolg op van een grotere solidariteit en het toenemende besef, dat we in een kantelend tijdperk leven en dat we zo niet door kunnen gaan met de uitbuiting van de aarde, willen we een ramp -vele maten groter dan de coronacrisis – voorkomen.

Het goede is vaak een reactie op het kwaad. Denk maar aan het ontstaan van de Verenigde naties en de Europese Unie, aan 'black live matters', aan de demonstraties in Wit Rusland, Polen, enzovoort.

Verbondenheid met al wat leeft

Ons via de evolutie meegekregen verlangen naar verbondenheid kan dus alleen goed werken als het gaat om verbondenheid met al wat leeft. Maar dan moeten we ons zelf zo veel mogelijk zien te bevrijden van de op het eigen ego of de eigen groep gerichte overlevingsdrang.

Het is het enige middel om een aarde mogelijk te maken 'waar mensen waardig leven mogen en elk zijn naam in vrede draagt'. We zijn allemaal van elkaar en van al het leven op aarde afhankelijk. Wil Veldhuizen zei in zijn overweging van 20 september: "Wij leven in een schuldige wereld. Om die schuld goed te maken moeten we het brood eerst breken voor we het kunnen delen (dat is de betekenis van de Eucharistie) en het zaad moet eerst sterven in de aarde voordat het nieuw leven kan geven".

Dat leidt dan tot de volgende vragen. (Want ik weet het antwoord natuurlijk ook niet.)

-Zou verbondenheid door alle belemmeringen heen niet het grote doel kunnen zijn van het leven op aarde? Is dat niet de zin van het leven?

Jezus, zei immers: "Dat zij allen een zijn zoals Ik het ben in U en U in Mij".

Of, zoals de middeleeuwse hymne luidt: 'Waar vriendschap is en liefde, daar is God'.

-Bedoelde Jezus dat niet met 'het Rijk Gods' dat komende is en al aanwezig is?

-Niemand weet wie of wat God is, (in elk geval niet een almachtig persoon in de hemel) maar zou het niet zo kunnen zijn, dat de minst slechte aanduiding voor het goddelijke is: 'Het Levende' of 'Het Ene'?

-Zou het zo kunnen zijn, dat onze geest of ziel (wat dat dan ook wezen mag) na onze dood wordt opgenomen in het onmetelijke en onzichtbare verband met het Levende, waar alles met alles samenvalt, zonder zijn eigenheid te verliezen?

-Zou onze Kerk het kunnen opbrengen om uit zijn tradities en dogma's te stappen, om het 'breken en delen' in een voor deze tijd aanspreekbare vorm tot werkelijkheid te maken? (om te beginnen bijvoorbeeld: het priesterschap openstellen voor vrouwen)

– **Zou** de kerk in staat zijn om de leer over Jezus – zoals bijvoorbeeld weergegeven in de Twaalf artikelen van het geloof – terug te keren naar de leer van Jezus die Hij ons gegeven heeft door Zijn manier van leven, door Zijn Bergrede, enzovoort?

-Kunnen we ons vinden in de aanhef van het gedicht van de vorige aflevering over 'Het heimwee van de ziel': 'Het gaat er toch om de liefde van de Ene door ons heen te laten stromen?' Dat is toch wat de evolutie van het leven zin geeft?

– **Zou** een 'schuldige wereld' noodzakelijk zijn als uitdaging om het goede na te streven en zal het ooit zover komen, dat de 'zachte krachten zullen overwinnen aan het eind'?

De Griekse held Perseus hakt het hoofd af van het monster 'Medusa': het symbool van hebzucht, onderdrukking en dood. (afb. van Harrie Geelen)

Dit was de laatste bijdrage van mijn hand in ons kerkblad. De onvolkomenheden van de oude dag maken een voortgang te moeilijk.

Ik ben in 2001 begonnen en heb dus sindsdien een kleine tweehonderd stukjes geschreven.

Mijn eerste artikel begon met een gedicht van Leo Vroman: 'Systeem'.

Hij noemt God 'Systeem' omdat hij als bioloog weet heeft van organische systemen waar alles met alles verbonden en alles van elkaar afhankelijk is. (Denk maar aan ons eigen lichaam) Dat past dus prima bij het artikel en zo is de cirkel weer rond. Vooral de laatste twee regels van het gedicht passen goed bij mijn oude dag.

Ik heb in mijn artikelen mijn zoektocht naar het leven proberen weer te geven. Dan kom je vanzelf bij 'Het Levende' uit.

Ik groet jullie allen, Philip Witte

~~~~~

Leo Vroman

Psalm I 'Systeem'

*Systeem! Gij spitst geen oog of baard
en draagt geen slepend kled;
hij die in U een man ontwaart
misvormt U naar zijn eigen aard
waar hij ook niets van weet.*

*Systeem, ik noem U dus geen God,
geen Heer of ander Woord
waarvan men gawe en gebod
en wraak wacht en tot wiens genot
men volkeren vermoordt.*

*Systeem! Lijf dat op niets gelijk,
Aard van ons hier en nu,
ik voel mij diep door U bereikt
en als daardoor mijn tijd verstrikt
ben ik nog meer van U.*

Missio

18 oktober

III. Liturgie

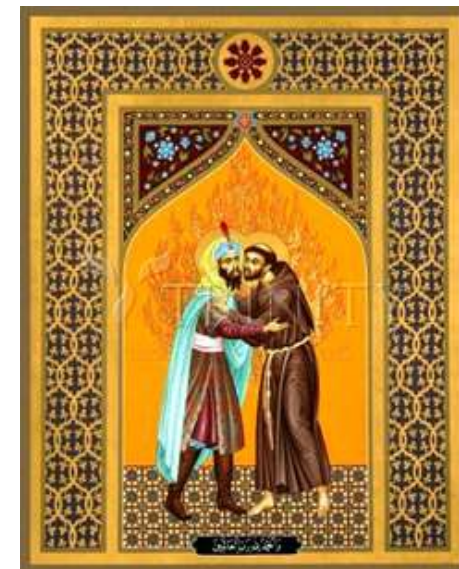
4 oktober

Franciscusviering

met

'klein' Familiekoor

door Veronica Selleger

Op 4 oktober, het feest van St. Franciscus is er een familieviering gepland. Helaas kunnen we, door de Corona-beperkingen, nog geen echte familieviering houden, met voltallig familiekoor en inbreng van veel kinderen. Daarom krijgt deze viering een iets aangepaste vorm, waarmee we alle generaties hopen aan te spreken, ook al wordt het wat anders dan we gewend zijn.

Een heel klein groepje uit het familiekoor zal zingen, begeleid door Hans Verburg. We zijn extra hard aan het oefenen, o.a. op meerstemmig repertoire. Natuurlijk zullen we liederen zingen op teksten van St. Franciscus zelf, zoals het Zonnelied maar ook Kyrie en Confitemini Domino uit Taizé en het Zuid-Afrikaanse Siyahamba, 'Wij wandelen in het licht van God'. Het is heerlijk om weer samen te mogen zingen, ook al doen we dat in kleine formatie en ver uit elkaar.

Bij St. Franciscus is vaak de eerste associatie, Dierendag, Franciscus en de wolf van Gubio of Franciscus die preekt tot de vogels. Juist deze betrokkenheid van Franciscus op al wat leeft wordt nu, in deze tijd, weer sterk opgepakt door de Franciscaanse beweging. Minder bekend is, dat Franciscus middenin de vijfde kruistocht, in 1219, op bezoek ging bij sultan al-Kamil, voor een vredelievende ontmoeting. Ook deze verrassende actie van Franciscus inspireert in deze tijd nog Franciscanen en onze paus Franciscus, die vorig jaar uitgebreid dit jubileum vierden.

In deze viering zullen wij ons laten inspireren door het geloof en de wijsheid van St. Franciscus en overwegen wat hij ons leert, nu voor ónze tijd. De collecte is, heel passend, voor de MISSIO. Missio Nederland zorgt ervoor dat kinderen uit de meest bedreigende en vernederende situaties (kinder-slavernij, kinderprostitutie, kindsoldaten, honger, ziekte) worden bevrijd. een dak boven hun hoofd, te eten en te drinken en onderwijs krijgen en biedt hulp in Corona-tijd.

Voorbeden voor deze viering kunt u meenemen naar de viering, geschreven op een kaartje, of mailen aan veronic.selleger@planet.nl
U bent allen van harte welkom, aanmelden is niet noodzakelijk, registreren ter plekke wel.

Vriendschapsviering 11 oktober in Maria Koninginkerk

door Cecile Maagdenberg

‘Weet nog niet op welke titel we ons kunnen verheugen’

is even mijn inleiding op de komende Vriendschapsviering met de leden van de Paaskerk van 11 oktober, maar een feest mag het worden.

Wél een viering anders dan andere keren omdat we nog strikt gehouden zijn aan alle Corona-regels. Zo zullen we helaas geen ondersteuning mogen krijgen van de Cantorij, samenzang is nog niet mogelijk.

Ook brood en beker zullen niet gedeeld worden, maar op Jezus belofte: ‘daar waar twee of meer in mijn Naam bijeen zijn ben Ik in hun midden’, mogen we vertrouwen.

De cantor Kees de Bruijn gaat zorgen voor al mogelijke muzikale ondersteuning en dat is in heel goede handen.

Dan is helaas ook het aantal plaatsen gelimiteerd. Er mogen in de Maria Koningin niet meer dan 80 plaatsen worden bezet en daar is dus een **‘vóór-inschrijving’** bij nodig.

U kunt zich inschrijven bij mij: c.maagdenberg@gmail.com

Of via Telefoonnr. 035 – 5338651

U krijgt **géén** bericht retour, de telling wordt bijgehouden, pas wanneer het aantal van 80 is bereikt zal ik het aangeven.

Wij hopen u allen graag te ontmoeten op:

11 oktober, 10.30u in de Maria Koningin, voorgangers zijn:

Ds. Christine van den End-Kranenburg en Cecile Maagdenberg

‘Adempauze’ - iedere woensdagavond

een avondgebed in de sfeer van Taizé,

aanvang 19:30 uur in de Paaskerk

door Christine van den End

Een warme zomer lang stonden op woensdagavond en donderdagochtend de deuren van de Paaskerk open voor twee getijdengebeden.

’s Avonds en ’s ochtends konden we de weg naar binnen opzoeken, een lichtje aansteken, stilte proeven, mooie muziek en zachtjes zingen voor wie wilde. Een moment om op te ademen.

Nu alles weer van start is gegaan, van werk en school tot van alles wat weer ‘moet’, blijven we ruimte maken voor een Adempauze, een Avondgebed. Iedere woensdagavond in september en oktober. In de Paaskerk, nu van 19:30-20:00 uur. Kom gerust een keer kijken, de sfeer is laagdrempelig, de inrichting ‘corona-proof’. Iedereen van harte welkom.

Meer informatie: ds. Christine van den End (06 49718486)

IV. Uit de Locatieraad

‘Terug- en Vooruitblik’ door Wim Jongmans, vice-voorzitter

De (na)zomermaanden liggen weer achter ons en vandaag – als ik dit stukje aan het schrijven ben – hebben we vanmiddag waarschijnlijk voor de laatste keer van dit seizoen lekker warm achter in de tuin in zomertenuue een kopje thee kunnen drinken.

Als gevolg van Corona verliep de zomer anders dan velen van ons hadden gepland en moesten reizen worden geannuleerd of de geplande reis of vakantie anders worden ingevuld. Gelukkig ook gehoord dat die ‘andere’ vakantie toch met positieve en fijne herinneringen kon worden fgesloten.

Vakantie(werk)

Ook is in de afgelopen maanden de vakantie op een nog andere manier ingevuld. Er is keihard gewerkt om de kerk ‘corona-proof’ te maken en daarnaast zijn er nog veel zweetdruppels gevallen in de kerk om een veelheid aan grote en kleine klussen te klaren. Met name Theo heeft veel onderzoek gedaan naar het temperatuurverloop en –verlies tijdens de vieringen in de kerk. Dat was vooral nodig omdat, i.v.m. Corona, gedurende de viering op zondag de cv-ketel geen warme lucht de kerkzaal in mag blazen. Dat warmteverlies is niet gering. Een dezer dagen is of wordt de scheidingswand tussen hal en kerkzaal geplaatst ter vervanging van het tochtgordijn en hopelijk gaat dat wat warmteverlies tegenhouden en anders wordt het in de komende periode jassen aanhouden tijdens de diensten. Dat zal toch wel moeten, want als gevolg van Corona is de kapstok buiten gebruik gesteld.

Verder is na een lange procedure en veel aandringen bij het bestuur door het bisdom groen licht gegeven om de in zeer slechte staat verkerende gevels te verfraaien en tevens te beschermen tegen vochtdoorslag. In de tweede helft van augustus was die klus geklaard en het is een echte metamorfose. Vervolgens waren Theo en Sjef niet meer te houden en hebben kozijnen en ramen van die gevels 'vernieuwd' met de hoge drukspuit met eveneens een mooi resultaat.

In de keuken is een nieuwe aanwinst geplaatst en wordt de koffie/theevaart weer schoon met behulp van de geïnstalleerde vaatwasser. Hopelijk kan die snel echt in gebruik worden genomen als de coronamaatregelen worden versoepeld. Helaas zit dat er voorlopig nog niet in gelet de sterk toenemende besmettingen.

Weer vieringen op zondag

Dankbaar zijn we dat onze zondagse vieringen vanaf juli weer zijn begonnen en dat we elkaar kunnen ontmoeten. Dat was spannend i.v.m. de vele maatregelen en beperkingen van vrije omgang en de 1,5 meter afstand. Ook spontaniteit van samenzang was niet mogelijk en blijft lastig, maar ik heb wel het gevoel dat onze kerkgangers wat aan deze situatie gaan wennen en het accepteren.

De 'derde helft van de viering' (koffie en thee na afloop) kon gelukkig in de zomer buiten gebeuren, want daar kon de 1,5 meter maatregel worden gehandhaafd. Binnen, achter in de kerk en in de foyer, is dat jammer genoeg niet mogelijk gebleken. Ook wat dat betreft hopen we op betere tijden.

Omzien naar elkaar

Het blijft natuurlijk verdrietig dat er mensen in onze gemeenschap zijn die, i.v.m. de risico's, niet naar de vieringen kunnen of durven te komen. Corona blijft helaas een grote oorzaak van verdriet en eenzaamheid. Daarom opnieuw een dringende oproep aan u allen om de contacten met andere mensen binnen onze gemeenschap te blijven onderhouden.

~~~~~

**Uw giften, tweede collecte, kunt u voor-
of na de viering deponeren in de mandjes
op de registratietafel.**

V. Diaconie

Paus Franciscus over Missiezondag 18 Oktober *Uit Missio.nl*

Voor het thema van zijn boodschap vond paus Franciscus inspiratie bij de profeet Jesaja: "Hier ben ik, zend mij!" (Jesaja 6,8).

Dank Paus Franciscus opent zijn boodschap met een woord van dank voor de buitengewone missiemaand van oktober 2019. Wereldwijd zette dat onze gemeenschappelijke missie op de kaart. Ook in 2020 staat de missie van onze Kerk en elk van ons centraal. Paus Franciscus verwijst daarbij naar de profeet Jesaja die zegt: "Hier ben ik, zend mij!" wanneer de Heer vraagt wie Hij zenden zal.

Storm In tijden van crisis is Gods liefdevolle uitnodiging een uitdaging voor iedereen. Paus Franciscus herkent er de situatie van de storm op het meer in. We zitten in hetzelfde schuitje en maken alleen een kans als we samenwerken en elkaar helpen. Nu is er geen plaats voor 'ieder voor zich', hoe bang we ook zijn. De confrontatie met onze kwetsbaarheid moet daarom ook ons verlangen naar leven en de bevrijding van het kwade aanwakkeren. Meer dan ooit is het onze roeping om God en onze naasten lief te hebben. Solidariteit, dienstverlening en gebed zijn belangrijker dan ooit. We moeten op zoek naar nieuwe manieren om verbonden te zijn en te blijven.

Liefdesmissie In tijden van donkerte en crisis openbaart God zijn liefde, net zoals op het kruis. Vandaag vraagt Hij dat wij ons gezonden weten door zijn liefde. Gods liefdesaanbod vraagt immers om gedeeld en verspreid te worden. Jezus, gekruisigd en opgestaan uit de dood, trekt ons allen mee in de liefdesmissie van de Vader. De Geest, die onze Kerk voedt en vooruit zendt, maakt van ons leerlingen en zendt ons uit naar de uit-
hoeken van de wereld.

Geschenk Daarmee herhaalt paus Franciscus dat Christus en de Geest aan de basis van de Kerk en onze zending liggen. Hij benadrukte dit eerder in een boodschap over Missio en Hemelvaart. God heeft ons eerst liefgehad en roept ons van daaruit. Onze persoonlijke zending krijgen we als kind van God. Dat geschenk is, net als het leven, tegelijk een uitnodiging om het verder door te geven. Onze missie is een antwoord op Gods roep en uitnodiging.

Unieke zending Die komen we pas op het spoor in een persoonlijke relatie met Christus, aanwezig in de Kerk, en wanneer we het geschenk van de Geest aanvaarden. Dan ontdekken we welke unieke zending we zelf hebben, complementair aan die van anderen en als bouwsteen van onze gemeenschappelijke zending als gedoopten. Door Missiezondag bewust te beleven en te vieren, in gebed en financiële solidariteit, kunnen we samen zeggen "Hier zijn we, zend ons!"

VI. 'Geraakt zijn door'

Blijven bidden in moeilijke omstandigheden: Drie tips.

Wanneer het tegenzit, schiet bidden er makkelijk bij in. Het wordt niet meer stil met al die problemen in je hoofd.

Nikolaas Sintobin SJ geeft 3 gebedstips. Nogal wat mensen stoppen met bidden als ze in moeilijk vaarwater terechtkomen. Of ze vinden het ten minste moeilijk om te bidden als de wind tegenzit. Waarom laat God toe dat ik ongelukkig ben? Waarom brengt Hij geen verandering in deze situatie? Deze drie tips kunnen je helpen om te (blijven) bidden in moeilijke omstandigheden.

Eerste tip: heb aandacht voor je lichaam

Als mensen *hebben* wij niet alleen een lichaam, wij *zijn* ook lichaam. Bidden doe je per definitie met je hele wezen. Met je hart, je verstand, je ziel. En met je lichaam. Een gespannen lichaam is daarom niet bevorderlijk om tot gebed te komen. Bidden vraagt immers dat je tot op zekere hoogte stilvalt. Dat je de externe prikkels vermindert om toegang te krijgen tot je innerlijkheid. De daarmee gepaard gaande stilte kan je des te scherper confronteren met de spanningen in je lijf. Onaangenaam, en dus een reden om te stoppen met bidden.

Door meer thuis te komen in je lichaam, kun je het makkelijker openen voor Gods aanwezigheid.

Om dit vroegtijdige afhaken te voorkomen, kan het zinvol zijn tijd te nemen om te bidden met je lichaam. Door meer thuis te komen in je lichaam, kun je het makkelijker openen voor Gods aanwezigheid en het toevertrouwen aan zijn liefdevolle blik. Dat begint met rustig in- en uitademen. Een voor een de verschillende lichaamsdelen aanspannen en ontspannen. Wat ook kan is traag wandelen in de natuur en bijzondere aandacht geven aan wat je hoort, ziet, voelt, ruikt...

Deze lichaams oefeningen zijn geen verloren tijd. In de mate waarin je probeert ze te doen in verbondenheid met God, kunnen ze een volwaardig gebed zijn.

Tweede tip: zet je probleem in de koelkast

Wie geconfronteerd wordt met moeilijkheden, heeft vaak spontaan de reflex om die moeilijkheden een grote plaats te geven in het gebed.

Niet vreemd. Bidden is in belangrijke mate je gewone leven voor God brengen. Maar het is geen denkbeeldig gevaar dat het gebed snel gemonopoliseerd wordt door het probleem. Je gaat je als het ware verplicht voelen alle tijd, energie en aandacht die je aan het gebed besteedt, te richten op die ene vraag, situatie, relatie, persoon, enzovoorts.

In plaats van je vooruit te helpen, kan zo'n gebedstijd je eerder van God verwijderen. Het probleem komt tussen jou en God te staan. Bovendien, hoe dringend dit probleem voor jou ook is, God heeft jou op dit ogenblik misschien iets anders te zeggen.

Bovendien, hoe dringend dit probleem voor jou ook is, God heeft jou op dit ogenblik misschien iets anders te zeggen.

Daarom kan het zinvol zijn de moeilijkheden bewust niet in het gebed in te brengen. Je kunt ze simpelweg even benoemen aan het begin van het gebed, om er vervolgens bewust voor te kiezen ze los te laten en aan God toe te vertrouwen.

De ervaring leert dat het nogal eens gebeurt dat je na verloop van tijd vaststelt dat de vraag, die in de koelkast was gestopt, intussen vanzelf een antwoord heeft gekregen. Je bent er anders naar gaan kijken, de vraag werd geleidelijk aan minder dringend of allesoverheersend, de negativiteit is verminderd, enzovoorts.

Derde tip: houd je innerlijke vizier open

Wie het moeilijk heeft, zoekt doorgaans naar verlichting, ook in het gebed. Je hoopt op een antwoord op je vraag, de oplossing voor een probleem, licht in de duisternis. Dit is niet meer dan normaal. Het probleem hierbij kan zijn dat we in ons gebed vaak niet alleen een vraag stellen, maar tevens de neiging hebben God ook het antwoord in te fluisteren. En daar dreigt het gebed spaak te lopen. Immers, God laat zich niet opsluiten in onze kaders. Hij antwoordt wel, maar vaak anders of elders dan wij gehoopt hadden.

Het probleem hierbij kan zijn dat we in ons gebed vaak niet alleen een vraag stellen, maar tevens de neiging hebben God ook het antwoord in te fluisteren.

Hier ligt een grote spirituele uitdaging voor wie bidt in moeilijke omstandigheden: het innerlijke vizier bewust openhouden. Om te onderscheiden waar en hoe de Geest in het gebed elementen van antwoord aanreikt. Meer in het bijzonder betekent dat vaak: bereid zijn om oog te hebben voor de subtiele en discrete ervaringen van vreugde, rust, vertrouwen en hoop, zoals die zich aanbieden in het gebed. Ook al wijzen die gevoelens een andere richting uit dan verwacht. Het zijn immers de richtingwijzers naar het leven waartoe God je vandaag uitnodigt. Dit vraagt een reële innerlijke vrijheid en openheid. Maar ook de genade van het geloof dat God je blijvend nabij is en voor je zorgt, wat er je ook overkomt.

Over de auteur Nikolaas Sintobin SJ is een Vlaamse jezuïet en internetpastor. Zie ook zijn weblog: In alle dingen. (uit: De Roerom)